

Altijd met de Here!

Liturgiesuggesties:

Gezang 288: 1, 2 en 7

Psalm 68: 10 OB

Psalm 40: 1 en 2?

1 Thessalonicenzen 4:1-18

Psalm 23: 1 en 2

Na verkondiging: Gezang 267: 1, 2 en 3

In memoriam overleden broeders en zusters

Gezang 300: 1 en 2

Gezang 300: 4 en 5

*

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Denkt u dat ook wel eens:

'Wat zou ik graag willen, dat de Here Jezus hier was.'

'Wat zou ik graag willen, dat ik Hem even kon zien, even kon aanraken.'

'Wat zou ik graag even een gesprekje met Hem hebben, Hem een paar vragen stellen.'

'Wat zou ik nu graag even naar Hem willen luisteren.'

'Was Jezus er maar ... hier!'

Die tijd komt.

Die tijd dat Jezus komt, broeders en zusters, jongelui, komt sneller dan wij denken.

Dan, dan is Hij er, in levende lijve.

Dan kunnen we Hem zien, van aangezicht tot aangezicht.

Dan is Hij in ons midden.

Voor altijd!

Dan kunnen we Hem aanraken.

Dan kunnen we een gesprekje met Hem hebben.

Dan kunnen we naar Hem luisteren.

Die tijd ... die komt!

En wij - allen die in Hem geloven - zullen er bij zijn.

We maken het dan mee ... als we dan nog leven.

We maken het ook mee, als we vóór die dag nog moeten sterven.

Allen, die in Christus ontslapen zijn, ... én allen die dan nog leven, ... allemaal zullen we mogen beleven.

Om altijd met Jezus te zijn.

*

Vandaag is het doden-zondag.

Vanouds is de kerk gewoon om op deze dag, de laatste dag van het kerkelijk jaar, hen te gedenken die in het afgelopen jaar door de Here werden thuisgebracht.

Zestien leden van onze gemeente zijn ons dit afgelopen jaar ontvallen.

In het geloof mogen we weten dat zij nu bij de Here zijn.

Dat ze mogen zingen voor zijn troon.

In het geloof mogen we ook weten dat er eens een opstanding zal zijn uit de dood. Daarover schrijft de apostel Paulus in een tekst uit het Bijbelgedeelte dat we samen hebben gelezen:

"Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven is en opgestaan is, zal God ook zó hen, die ontslapen zijn, door Jezus wederbrengen met Hem." (vers 14)

*

Broeders en zusters, jongelui, gelooft u dat Jezus is gestorven en dat Hij uit de doden is opgestaan?

Gelooft u dat?

En jij?

Als je dat gelooft dan mag je ook de zekerheid hebben, dat het leven niet ophoudt met het sterven, maar dat er achter en ná dit leven een leven is met Jezus Christus.

Paulus schrijft dan ook: sterven voor een christen is niet een doodgaan, maar een ontslapen!

In alle rust heengaan naar Hem die voor jouw zonden zijn leven gaf aan het ruwhouten kruis van Golgotha.

Ontslapen.

Dan staat er iemand aan de andere kant die zegt: 'Je mag wakker worden.'

'Kijk maar om je heen, doe je ogen wijd open en spits je oren.'

'Zie hoe mooi het hier is.'

'Hoor de vele stemmen die zingen in het grote koor voor Gods troon.'

'Neem je plaats in en geniet van de eeuwige rust.'

Dat mag je geloven, broeders en zusters, jongelui.

Overigens ... je zult maar niet geloven.

Dat heb je - schrijft Paulus - geen hoop.

Dan heb je geen verwachting.

Dan is dood ... dood.

Dan houdt het op bij de laatste zucht van iemand die je lief was.

Dan is er verdriet, intens verdriet.

Dan is het over en uit.

Geen hoop.

Maar dood!

*

"Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal God ook zó hen, die ontslapen zijn, door Jezus wederbrengen met Hem."

De apostel Paulus schrijft deze woorden aan de jonge gemeente van Thessalonica.

In die dagen een grote, belangrijke havenstad in Klein-Azië.

Paulus was daar - op één van zijn zendingsreizen - terechtgekomen samen met Silvanus (Silas) en Timotheüs.

We lezen daarover in Handelingen 17.

En zoals Paulus gewoon was ... ging hij eerst het evangelie verkondigen in de Joodse synagoge.

Drie sabbatten achtereen.

Uiteindelijk moet deze evangelist de stad overhaast verlaten - midden in de nacht en in alle stilte - , want de Joden in Thessalonica accepteren hem niet. Laat staan dat ze geloven in een evangelie van een gekruisigde en opgestane Messias.

Paulus trekt dan verder.
Maar blijkbaar heeft zijn prediking toch vrucht voortgebracht.
Er zijn in Thessalonica mensen tot geloof gekomen.
En wat meer is ... er is een gemeente gesticht.
De kerk van Jezus Christus in die grote havenstad Thessalonica.
Een jonge gemeente.
Een gemeente, die vol verwachting, uitziet naar een spoedige wederkomst van de Here Jezus Christus.
De wederkomst van Jezus Christus.
Daar zagen ze naar uit.
En ze hoopten dat ze die dag ook zélf zouden mogen meemaken.
Dat het in hún tijd zou gebeuren ... dat de hemel openging.
Dat bazuinen gingen aanzwellen en Jezus Christus naar de aarde zou terugkeren.
Ze wachtten en verwachtten.
Maar de klok tikte door en de tijd verstreek.
Mensen werden oud, kwamen te overlijden.
'Hoe moest dat nou, als Jezus straks zou terugkomen?'
Ze hadden er geen rekening mee gehouden dat sommigen voor die tijd zouden overlijden.
Daarom hadden ze Timotheüs - blijkbaar was die op bezoek in de gemeente ...
Daarom hadden ze aan Timotheüs de vraag voor Paulus meegegeven:
'Als Jezus straks terugkomt, hoe zit het dan met de gestorven gelovigen?'
'Zullen die zijn komst dan tóch niet meemaken?'
'Zullen ze er dan tóch niet bij zijn?'
'Eigenlijk zou dat niet eerlijk zijn.'
'Zij hebben toch ook in het sterven en de opstanding van Jezus geloofd?'

Naar aanleiding van deze vraag schrijft Paulus zijn eerste brief.
Een brief, die troost geeft, houvast, hoop en uitzicht over de grenzen van dit aardse leven heen naar die grote dag van Christus' wederkomst.
Een brief, die laat zien en laat geloven, dat de dood niet het laatste, definitieve einde betekent.
Omdat ... ja, omdat Jezus Christus de dood heeft overwonnen.
'Dát weten we', schrijft Paulus.
'Dát feit staat onomstotelijk vast.'
'En omdat dát zo is, mogen we ook geloven, dat al diegenen - die in het geloof streven - straks samen met Jezus Christus zullen zijn!'

*

"Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven is en opgestaan is, zal God ook zó hen, die ontslapen zijn, door Jezus wederbrengen met Hem."

De opstanding van Jezus, broeders en zusters, jongelui, staat niet op zich-zelf. Aan zijn opstanding is de opstanding van allen die in Hem geloven ... onlosmakelijk verbonden.

Het is als met een topje van een ijsberg.
Met de opstanding van Jezus is héél Gods nieuwe wereld - een wereld van vrede en gerechtigheid - al boven water gekomen.
Alleen ... het is nog niet zichtbaar geworden.
Het moet geopenbaard worden.
Maar ... met de opstanding van Jezus - op Paasmorgen - is Gods toekomst al heden geworden.
'Dát geloven we', schrijft Paulus.
'En omdat het wáár is, mogen we ook geloven, dat God allen die in Christus gestorven zijn, samen met Jezus naar Zich toe zal brengen.'

Dat is, broeders en zusters, jongelui, ook voor ons - op deze dodenzondag - de hoop en de verwachting die wij - in het geloof - mogen hebben.
Wie als christen sterft, is niet voorgoed dood.
God zal hem of haar - precies zoals Jezus - uit de dood terugbrengen.

*

Hoe dat zal gebeuren, hoe dat zal plaatsvinden ... dat beschrijft Paulus ook in dit Bijbelgedeelte.
Het is de beschrijving van een feestelijke intocht van een koning of een keizer in die tijd.
Van zo'n koninklijke intocht wordt natuurlijk erg veel werk gemaakt.
Zelfs nú nog: denk maar aan Koninginnedag.
Of de intocht van Sint Nicolaas.
Nou, daar komt heel wat voor kijken.
Er gaat aan zo'n intocht héél wat voorbereiding vooraf.

Op de dag van de intocht gaan herauten te paard vóór de koninklijke stoet uit.
Voordat ze de stad binnenrijden blazen ze op hun bazuinen en kondigen met luide stem de komst van de koning aan.
Dat wordt door Paulus beschreven in vers 16:
"Want de Here zélf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank van een bazuin Gods, nederdalen van de hemel."
Ziet u, zie jij het in gedachten al gebeuren?
Een feestelijke intocht.
De koning komt!

En dan stromen de mensen de stad uit, de koning tegemoet.
Ze willen er allemaal bij zijn: jong en oud.
En als ze de koning met zijn hofstoet ontmoeten, ontstaat er een geweldig gejuich:
'Leve de koning!'
Zo trekt dan de koning - omringd door een juichende en jubelende menigte - de stad binnen.
Een indrukwekkend gebeuren.
Iets wat op iedereen een onuitwisbare indruk maakt.
Iedereen is er bij.
Wie-ook-maar-er-toe-in-staat is, die maakt die feestelijke intocht mee.

Zo zal, broeders en zusters, jongelui, ook Jezus Christus eens zijn feestelijke intocht houden.

Hij komt als Koning.

Ook aan zijn komst gaat een heraut vooraf: een aartsengel.

En met stem een als van een stadsomroeper kondigt hij de komst van de hemelse Koning aan.

't Is indrukwekkend.

't Is sprookjesachtig.

Straks, straks zal het realiteit, werkelijkheid zijn.

En natuurlijk willen we als gelovigen dát meemaken.

Natuurlijk willen we daar allemaal bij zijn.

Want daar zien we toch naar uit?

Naar die ene dag?

De dag waarop we Jezus Christus zullen zien?

De dag waarop Hij zijn koninklijke intocht houdt?

Of niet soms?

JESUS IS COMING! / JEZUS IS BEZIG TE KOMEN!

Let op de tekenen en let op de bazuin!

Als het geluid van de bazuin klinkt, dan daalt de Here Jezus neer van de hemel.

"Want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank van een bazuin Gods, nederdalen van de hemel ..."

De doden zullen zijn stem horen en staan op uit hun graf.

Allen staan op: gelovigen en ongelovigen.

Wie niet in Jezus' sterven en opstanding geloofde ... ten oordeel.

Wie wél in Hem geloofden ... ten leven.

Niemand zal iets missen van de wederkomst van Jezus.

We zullen er - schrijft Paulus - straks allemaal bij zijn!

*

Verlangt u er al naar, naar die grote dag?

Verlang jij er naar dat Jezus op aarde terugkomt?

Er zullen er, broeders en zusters, jongelui ook mensen niet bij zijn.

Dat zijn diegenen, die in hun leven hier op aarde, geen goede keuze, geen geloofsbeslissing voor Jezus hebben willen maken.

Best wel verschrikkelijk, vind u niet.

Het zal maar iemand zijn, waar je veel van houdt of veel van hebt gehouden.

Want als Jezus op aarde terugkomt ... zal het ook een dag zijn van oordeel en gericht.

Want de nieuwe wereld die Jezus op aarde zal brengen zal een wereld van gerechtigheid en vrede zijn.

De zonde is tenietgedaan.

De dood heeft het onderspit moeten delven.

De satan heeft de strijd verloren.

*

Daarom, broeders en zusters, jongelui, vanmiddag deze vraag:
Hoe bereiden wij ons vóór op die dag?
Wat verwacht je van die dag?
Zie je er misschien tegenop, tegen de ontmoeting met de Here Jezus?
Of ... ben je blij dat Hij komt?
Leef je naar die dag toe?

Wanneer Jezus op aarde terugkomt, dan zal dat een groot feest zijn.
Een feest voor alle mensen die in Hem geloven.
Een feest voor de dan levende gelovigen.
Een feest ook voor iedereen die in het geloof is gestorven.
Het feest van de grote Koning, de bruiloft van het Lam.

*

"Zo zullen wij altijd met de Here wezen."
Het zal - zo stel ik me voor - iets heerlijkks zijn.
Het leven van een menskind zal weer opbloeien.
In de kracht van z'n leven.
Er is vreugde, licht, blijdschap, zaligheid.
Op die dag, gemeente, stuurt God zijn toekomst aan.
Wanneer?
Och, dat kun je niet berekenen.
We weten het niet.
Wél vraagt God van ons, dat we ons op de komst van zijn Zoon zullen voorbereiden.
Hoe?
Door toerusting en waakzaamheid.
Paulus zegt het zo: *"Toegerust met het harnas van geloof en liefde en met de helm van de hoop der zaligheid"* (5:8).
Toegerust en waakzaam.
Want de dag van de Here komt zó, als een dief in de nacht (5:3).

*

Wie, gemeente, deze dag niet wil missen, zal God op zijn Woord moeten vertrouwen.
Die zal Jezus Christus moeten leren kennen.
Zijn beloften van een opstanding uit de doden moeten geloven.
Geloof is voorwaarde, is het toegangsbiljet, voor het grote feest.
Dan zullen we met Hem en met allen die in het geloof ons zijn voorgegaan ... straks mogen feestvieren op de bruiloft van Jezus Christus.
Het lam van God, dat zijn leven voor ons gaf.
De Heiland der wereld, die de dood heeft overwonnen.
De Koning, die komt met heerlijkheid en kracht.

Eens als de bazuinen klinken ...
Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Leeuwarden 24 november 1996

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !